P9_TA(2021)0386

Fiskare för framtiden

Europaparlamentets resolution av den 16 september 2021 om fiskare för framtiden: locka en ny generation arbetskraft till fiskerinäringen och skapa sysselsättning i kustsamhällen (2019/2161(INI))

(2022/C 117/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artikel 3.2 och 3.3 i fördraget om Europeiska unionen och artikel 4.2 led a, d och k samt artiklarna 9, 153 och 174 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),

— med beaktande av artikel 349 i EUF-fördraget,

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 oktober 2017 Ett starkare och förnyat strategiskt partnerskap med EU:s yttersta randområden (COM(2017)0623),

— med beaktande av rådets direktiv (EU) 2017/159 av den 19 december 2016 om genomförande av avtalet om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 som ingicks den 21 maj 2012 mellan organisationen för lantbrukskooperativ i EU (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche) ([1]),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma ([2]),

— med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 25 september 2019 över Fiskets sociala dimension (förberedande yttrande) ([3]),

— med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos),

— med beaktande av Internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas),

— med beaktande av konventionen om upprättande av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO),

— med beaktande av konventionen om inrättande av Internationella arbetsorganisationen (ILO),

— med beaktande av internationella Torremolinoskonventionen om säkerhet på fiskefartyg från 1977,

— med beaktande av Torremolinosprotokollet från 1993 och Kapstadenavtalet från 2012 om uppdatering och ändring av Torremolinoskonventionen,

— med beaktande av den internationella konventionen om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (STCW-F-konventionen) från 1995,

— med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) cirkulär om fiske nr 966 från 2001 *Safety at sea as an integral part of fisheries management*,

— med beaktande av FAO:s rapport *The State of World Fisheries and Aquaculture 2020*,

([1]) EUT L 25, 31.1.2017, s. 12.
([2]) EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.
([3]) EUT C 14, 15.1.2020, s. 67.

Torsdagen, 16 september 2021

— med beaktande av ILO:s konvention nr 188 från 2007 om arbete ombord på fiskefartyg,

— med beaktande av IMO:s frivilliga riktlinjer från 2005 för utformning, konstruktion och utrustning av fiskefartyg,

— med beaktande av rapporten från Europêche, Cogeca Fisheries och ETF från december 2000 *Mutual Recognition of Certificates in the Sea Fishing Sector in Europe* (Bénodet-rapporten),

— med beaktande av Europeiska sjösäkerhetsbyråns (Emsa) årliga rapport om olyckor och tillbud till sjöss 2019 (Annual overview of marine casualties and incidents 2019),

— med beaktande av rapporten från kommissionens vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommitté för fiskerisektorn (STECF) av den 26 september 2019 *Social data in the EU fisheries sector* (STECF 19-03),

— med beaktande av STECF:s årliga ekonomiska rapport 2019 om EU:s fiskeflotta (STECF 19-06) och årliga ekonomiska rapport 2020 om EU:s fiskeflotta (STECF 20-06),

— med beaktande av slutsatserna från studien från parlamentets utredningsavdelning för struktur- och sammanhållningspolitik om utbildning av fiskare, som offentliggjordes i juli 2018,

— med beaktande av den ingående analysen från parlamentets utredningsavdelning för ekonomisk politik, vetenskapspolitik och frågor om livskvalitet *The scope of EU labour law: Who is (not) covered by key directives?*, som offentliggjordes i oktober 2020,

— med beaktande av sin resolution av den 27 februari 2014 om särskilda åtgärder inom den gemensamma fiskeripolitiken för att utveckla kvinnans roll ([4]),

— med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,

— med beaktande av yttrandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,

— med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A9-0230/2021), och av följande skäl:

A. Den gemensamma fiskeripolitiken måste garantera att fiskeri- och vattenbruksverksamheten är socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbar på lång sikt och att detta mål fortsätter att genomföras, för att det fortsatt ska vara attraktivt att arbeta inom sektorn. För att nå social hållbarhet bör fiskeripolitiken integrera och förbättra arbetsvillkor, hälsa och säkerhet, utbildning, social inkludering och en skälig levnadsstandard. I många av fiskesamhällena och fiskeregionerna i EU väger fiskeri- och vattenbruksnäringens sociala betydelse tyngre än dess direkta bidrag till ekonomin.

B. Folkhälsokrisen och de störningar av handeln och marknaden som orsakats av covid-19-pandemin har drabbat fiskare i hela Europa. Yrkesfiskarna har fortsatt med sitt arbete att tillhandahålla livsmedel av hög kvalitet, trots säkerhetsrisker och låga fiskpriser. Under covid-19-krisen har yrkesfiskarna identifierats som samhällsviktiga arbetare som utövar kritiska yrken genom att säkerställa försörjning av viktiga livsmedel. EU-institutionerna måste ägna särskild uppmärksamhet åt dem, då de utgör en nödvändig yrkesgrupp, inte bara på grund av deras roll, utan också för betydelsen för unionens livsmedelsförsörjning.

C. Under de senaste åren har fisket runtom i Europa genomgått stora strukturella förändringar och omstruktureringar med en kraftig minskning av flottan, vilket medfört sociala konsekvenser för såväl fiskare som fiskesamhällen. Det finns ett allt större behov av att öka medvetenheten och fiskets sociala dimension bör ägnas mer uppmärksamhet, till exempel genom utvärdering av sociala konsekvenser inom ramen för konsekvensbedömningar avseende politiska förslag i anslutning till den gemensamma fiskeripolitiken.

D. Det måste finnas en helhetssyn mellan EU:s olika strategier och politiska åtgärder, inbegripet EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 och från jord till bord-strategin.

([4]) EUT C 285, 29.8.2017, s. 150.

E. De demografiska förändringarna i Europa måste också beaktas.

F. Beslutsfattandet i fiskefrågor äventyras av den rådande bristen på systematiska, omfattande data om och regelbunden vetenskaplig analys av den gemensamma fiskeripolitikens sociala aspekter. Sådana data skulle kunna främja fiske som en framgångsrik yrkesbana, som ett sätt att bidra till försörjningsmöjligheterna för kustsamhällen eller att locka unga till yrket.

G. Fisket, inklusive vattenbruket, förser globalt tusentals miljoner människor med mat. Enligt FAO säkerställer denna näring sysselsättning och inkomster för 10–12 % av världens befolkning. Dessutom är ytterligare omkring 140 miljoner arbetstillfällen knutna till den återstående delen av fiskerinäringens värdekedja, särskilt inom beredningsindustrin och försäljningen av fiskeriprodukter.

H. Enligt STECF:s rapport 19-03 utgjorde kvinnor 5,4 % av den totala sysselsättningen inom småskaligt kustfiske i hela EU, jämfört med 1,9 % inom storskaligt fiske och 2,3 % inom fjärrfiske. Kvinnor utgör dock majoriteten av arbetskraften inom vissa utvinnings- och semikulturverksamheter, såsom skaldjursfiske för hand, och viktigt arbete som utförs av kvinnor för att upprätthålla annan verksamhet, såsom konservering och beredning, förpackning, nättillverkning, lossning och rengöring av fisk (neskatillas), är oregistrerat. Det finns en dataklyfta mellan medlemsstaterna, som ignorerar kvinnors arbete och betydande bidrag till sektorn, som fortfarande inte erkänns tillräckligt.

I. Enligt de senaste uppgifterna från Eurostat ([5]) arbetade sammanlagt omkring 180 000 personer i EU:s fiskerinäring 2017, och av dessa var cirka en tredjedel verksamma inom vattenbruket. Av denna siffra arbetade 41 000 personer inom den primära fiskerisektorn i Spanien, 29 000 i Italien, 21 000 i Grekland, 20 000 i Frankrike och 14 700 i Portugal. Även om Italien, Grekland och Portugal endast stod för 11 % av fiskeriproduktionen i EU 2017 stod dessa tre medlemsstater för 35,9 % av sysselsättningen. I medlemsstaterna Spanien, Frankrike och Portugal finns yttersta randområden, vilket stärker deras maritima dimension, och i dessa områden har fiskerisektorn stor socioekonomisk betydelse.

J. Enligt statistiska uppgifter från Eurostat ([6]) från 2019 framgår det att sammanlagt 14,4 % av arbetstagarna inom sektorn jordbruk, skogsbruk och fiske var 65 år eller äldre 2018, och att denna ekonomiska sektor är den som har flest yrkesverksamma personer i denna ålderskategori. Trots att andelen arbetstagare i denna ålderskategori konsekvent har minskat sedan 2008 framgår det att det faktiska antalet arbetstagare inte har minskat i samma omfattning.

K. Fiskerisektorn är central för befolkningens tillgång till fiskeriprodukter och för att säkra livsmedelsbalansen i medlemsstaterna och EU. Den är också avgörande för kustsamhällenas ekonomiska välstånd, den lokala utvecklingen, sysselsättningen, upprätthållandet och skapandet av näringsverksamhet och arbetstillfällen i både tidigare och senare led i produktionskedjorna samt bevarandet av lokala kulturtraditioner.

L. Hänsyn måste tas till de stora skillnaderna mellan flottor, flottsegment, målarter, fiskeredskap, produktivitet, konsumtionsmönster och per capita-konsumtion av fisk i medlemsstaterna, utöver de särskilda förutsättningarna för fiskerinäringen till följd av dess sociala struktur, saluföringsformerna och de strukturella och naturbetingade skillnaderna mellan olika fiskeregioner.

M. Insamlingen av sociala indikatorer för EU:s fiskeflotta, vattenbruk och fiskberedningsindustri infördes genom förordning (EU) 2017/1004 om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerinäringen och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken. Sociala variabler ska samlas in vart tredje år från och med 2018, bland annat följande: arbetstillfällen redovisade efter kön, heltidsekvivalenter redovisade efter kön, oavlönad arbetskraft redovisad efter kön, arbetstillfällen redovisade efter ålder, arbetstillfällen redovisade efter utbildningsnivå, arbetstillfällen redovisade efter nationalitet, arbetstillfällen redovisade enligt anställningsstatus samt det totala antalet heltidsekvivalenter nationellt.

([5]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Fishery_statistics#The_factors_of_production

([6]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/10166544/KS-02-19%E2%80%91681-EN-N.pdf/c701972f-6b4e-b432-57d2-91898ca94893

Torsdagen, 16 september 2021

N. Enligt STECF:s rapport 19-03 om sociala data om EU:s fiskerinäring var omkring 150 000 personer sysselsatta i EU:s fiskeflotta år 2017, vilket motsvarar cirka 99 000 heltidsekvivalenter. Bland de som arbetade i EU:s fiskeflotta var 96 % män. Kvinnorna utgjorde 4 %. Enligt de rapporterade åldersuppgifterna utgjorde åldersgruppen 40–64 den största andelen (58 %) av personer sysselsatta i EU:s fiskeflotta, följd av åldersgruppen 25–39 som utgjorde 26 %. Vidare utgjorde andelen personer över 65 år 7 %, åldersgruppen 15–24 utgjorde 5 % medan åldersuppgifter saknades för 4 %. Åldersprofilerna varierade kraftigt mellan medlemsstaterna: I Estland var 31 % av yrkesfiskarna över 65 medan samma kategori i många andra medlemsstater endast utgjorde en mycket liten andel av fiskebefolkningen (1 % i Belgien och Tyskland och 2 % i Finland).

O. Av personer som arbetade i EU:s fiskeflotta hade 52 % en låg utbildningsnivå, medan 24 % hade en medelhög nivå och 4 % en hög nivå. Utbildningsnivån var okänd för en relativt stor andel av fiskerisektorn (20 % av arbetskraften), vilket möjligen är ett tecken på att frågan kan upplevas som känslig. Utbildningsnivåerna varierade avsevärt mellan medlemsstaterna: Endast 1 % av de portugisiska fiskarna hade en hög utbildningsnivå medan motsvarande siffra i Sverige var 21 %.

P. År 2017 var de flesta personer som arbetade i EU:s fiskeflotta medborgare i det land där de arbetade (86 %), följt av medborgare i länder utanför EU/EES (8 %), personer med okänt medborgarskap (3 %), medborgare i andra EU-länder (3 %) och medborgare i länder inom EES (0,1 %). Andelen medborgare som arbetade i olika medlemsstaters flottor varierade kraftigt: 27 % av de som arbetade i den irländska flottan var icke-irländska medborgare, och 36 % av de som arbetade i den belgiska flottan var icke-belgiska medborgare. Däremot var 94 % av arbetstagarna i den italienska flottan födda i Italien, 99 % av arbetstagarna i den portugisiska flottan var portugisiska medborgare och alla anställda i den bulgariska flottan var bulgariska medborgare.

Q. Av de personer som arbetade i EU:s fiskeflotta 2017 var 61 % anställda och 36 % fartygsägare, med stor variation i anställningsstatus i olika medlemsstater: De anställda utgjorde 100 % av arbetstagarna i den belgiska flottan och endast 28 % av den svenska flottan.

R. Trots detta betonar de flesta medlemsstater och partner inom fiskerinäringen att den osäkra lönsamheten i några segment av fiskeverksamheten inverkar på unga människors bristande intresse för fisket, något som ökat under senare år och som spär på svårigheterna att upprätthålla verksamheter som har problem med förlorade arbetstillfällen i kustsamhällena.

S. Trots detta betonar de flesta medlemsstater och partner inom fiskerinäringen unga människors bristande intresse för fisket, något som har varit känt i åtminstone 20 år och som spär på svårigheterna inom hela näringen och förvärrar de sociala problemen i kustsamhällena på den europeiska kontinenten och i de utomeuropeiska regionerna.

T. De yttersta randområdenas särdrag och permanenta strukturella begränsningar måste erkännas och beaktas. Fiskerisektorn spelar en viktig roll för den socioekonomiska situationen, sysselsättningen och främjandet av ekonomisk och social sammanhållning i dessa regioner, och det finns potential för ökad sysselsättning i den hållbara blå ekonomin. Det geografiska läget ger de yttersta randområdena en privilegierad ställning när det gäller övervakning och kontroll av kust- och havsområden och detta bör utnyttjas för EU:s insatser för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

U. Förordningen om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske ([7]) tar endast hänsyn till olagligt fångad fisk och säkerställer inte att fisk som är förknippad med allvarliga arbetsrättsliga överträdelser och kränkningar av grundläggande mänskliga rättigheter ombord på fiskefartyg också beläggs med importförbud.

([7]) Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

V. Enligt FAO är yrkesfiskare beroende av sina fartyg för sin överlevnad, och riskerna varierar enligt typ av fiske, fiskeområden och väderförhållanden, fartygsstorlek, den utrustning som medförs ombord samt varje fiskares arbetsuppgifter. Ombord på större fartyg utgör fiskeredskapen och annan tung utrustning en avsevärd risk för dödsfall eller skada för besättningen. Ombord på små fartyg föreligger däremot risk för att fartyget kantrar när en stor fångst dras ombord, att fartyget översköljs i grov sjö eller att det påseglas av ett större fartyg. Olika säkerhetsrisker är därför förknippade med varje fiskeaktivitet och fartygsstorlek.

W. Vad gäller olyckor och tillbud till sjöss är fisket den marina verksamhet där flest fartyg går förlorade, trots att det inte är inom fisket som flest olyckor inträffar. Antalet incidenter med fiskefartyg ökade med 40 % under 2018.

X. Fiskerisektorn orsakar 32 000 dödsfall varje år, och därtill kommer de tusentals personer som är med om mer eller mindre allvarliga olyckor. De senaste åren har man dessutom sett en oroväckande ökning i antalet yrkesrelaterade sjukdomar bland dem som utför detta påfrestande arbete, vilket även branschorganisationerna har betonat.

Y. Fiske är således ett i alla avseenden slitigt arbete, som medför allvarliga risker för fiskarnas hälsa och säkerhet. ILO erkände detta i en konvention från 2007 och uppmanade de länder som ratificerat denna att garantera säkerhet och anständigt arbete för de personer som är verksamma inom sektorn.

Z. Trots att tillbuden har ökat har antalet dödsfall till följd av olyckor och tillbud ombord på fiskefartyg gått i motsatt riktning, och det stora flertalet tillbud beror på den mänskliga faktorn (62,4 %), medan systemfel och fel i utrustningen kommer på andra plats (23,2 % av tillbuden). De tre mest rapporterade bidragande faktorerna bakom olyckor ombord på fiskefartyg med koppling till människors agerande är bristande säkerhetsmedvetenhet och bristande kunskap samt bristfälliga arbetsmetoder bland personalen ombord. Dessa faktorer kan inte hanteras separat från fiskets inkomster.

AA. År 2019 var 64,9 % av fiskeflottan i EU-28 minst 25 år gammal ([8]), och genomsnittsåldern för flottan som helhet var 29,9 år ([9]). En mycket stor andel av flottan är alltså ålderstigen och kan inte förväntas ha en optimal verksamhet och säkerhetsnivå, vilket gör arbetet farligare och tyngre.

AB. Säkerhetsaspekterna – fiske betraktas allmänt som ett riskyrke – de svåra arbetsförhållandena ombord på fiskefartygen, med oförutsägbara inkomster, samt bristen på garantier för en stabil och regelbunden ersättning, bidrar avsevärt till unga människors minskade intresse för fisket. Detta äventyrar generationsskiftet inom fisket och framtiden för fiskerinäringen som helhet.

AC. Den bristande standardiseringen vad gäller certifiering och grundutbildning för yrkesfiskare och det begränsade samarbetet mellan medlemsstaterna vad gäller ömsesidigt erkännande av certifiering och grundutbildning för yrkesfiskare är ett hinder som identifierades för 20 år sedan, men inte mycket har skett för att ta itu med detta.

AD. Uppgifterna om gemenskapsflottans ekonomiska resultat visar på en allmän förbättring av inkomsterna och en årlig ökning av yrkesfiskarnas vinster och genomsnittslöner sedan 2013, om man beaktar flottan i dess helhet. Vid en detaljgranskning utifrån medlemsstat, havsområde och fiskeflotta, beroende på typ av flotta och tillgängliga kvoter, framgår det dock att detta inte är allmänna tendenser, särskilt inte vad gäller det småskaliga kustfisket i EU.

AE. Medan fiskbeståndens status i EU generellt håller på att förbättras sker en konstant minskning år efter år av antalet fiskefartyg, fiskekapaciteten och den direkta sysselsättning som sektorn skapar, enligt STECF:s årliga ekonomiska rapport 2019.

([8]) På grundval av andelen fartyg som är 25 år eller äldre jämfört med det totala antalet fartyg: https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do

([9]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

AF. En betydande andel fiskare i vissa medlemsstater har låga och oregelbundna inkomster, vilket försätter dem i en osäker situation med otillräckligt socialt skydd. Dessa fakta är ytterligare en faktor som minskar fiskets attraktionskraft bland unga människor.

AG. Den fråga som ställdes i Bénodet-rapporten *Fish comes from the sea, but where will future fishermen come from?* Är fortfarande aktuell, och två årtionden senare kan den omformuleras på ett mer raffinerat sätt: ”Fisken kommer från havet och yrkesfiskarna är fiskens och havets väktare, men hur ska vi lyckas förnya dem och varifrån kommer framtidens yrkesfiskare att komma?”.

AH. De möjligheter till bättre levnadsstandard som havs- och fiskeriverksamheten har genererat och kan fortsätta att generera måste lyftas fram.

AI. Unga människor som vill starta företag som fiskare stöter på betydande hinder, i synnerhet i fråga om systemet för tilldelning av fiskemöjligheter och dess konsekvenser för priset på fiskefartyg.

AJ. Kommissionen ska presentera en rapport till parlamentet och rådet om tillämpningen av den gemensamma fiskeripolitiken före den 31 december 2022.

Bättre information och bättre profilering av arbetskraften inom fiskerinäringen

1. Europaparlamentet betonar att man måste förbättra sättet på vilket information om arbetskraften inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, liksom i hela värdekedjan, samlas in och tillgängliggörs regelbundet och systematiskt på EU-nivå och delas upp per medlemsstat.

2. Europaparlamentet påminner om att aggregeringen av statistiska uppgifter inom den övergripande sektorn ”jordbruk, skogsbruk och fiske” kan dölja eller kamouflera situationer och variationer med negativa verkningar för var och en av dessa sektorer. Parlamentet betonar att även om samtliga dessa sektorer är primärproduktionssektorer så är verksamheterna inte sinsemellan sammankopplade och äger, vad fisket anbelangar, inte ens rum i samma miljö eller geografiska område.

3. Europaparlamentet upprepar att precis som för förvaltningen av bestånd och livsmiljöer är det avgörande med bästa vetenskapliga rön grundade på tillförlitliga aktuella uppgifter som sträcker sig över en längre period för förvaltningen och kontrollen av den sociala utvecklingen i sektorn i alla medlemsstater, särskilt när det gäller sysselsättningen. Utan detta kommer det att vara omöjligt att följa upp och till fullo genomföra en av den gemensamma fiskeripolitikens tre hållbarhetspelare, nämligen den sociala pelaren.

4. Europaparlamentet påminner om att information från olika instanser tycks peka på att besättningen på EU:s fiskefartyg blir äldre, men att förvaltningen, kontrollen och genomförandet av åtgärder bör differentieras utifrån geografiskt område, fiskeflottor och använda fiskeredskap, i liket med vad som sker i fråga om fiskeriförvaltning och anpassning av genomförda åtgärder.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i synnerhet Eurostat, och medlemsstaterna att beakta tendenserna inom sysselsättningen, inte bara vad gäller det totala antalet arbetstillfällen, utan också beträffande utbildningsnivå, kön och åldersstruktur bland arbetskraften inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och, om möjligt, även inom den tillhörande värdekedjan, och att i detta avseende ta fram uppgifter som är lika detaljerade som uppgifterna för kontroll av den ekonomiska verksamheten och sektorns resultat på ett specifikt sätt.

6. Europaparlamentet välkomnar STECF:s första rapport om sociala data om EU:s fiskerinäring, som ger en omfattande översikt av de data som samlats in enligt EU:s ram för uppgiftsinsamling. Parlamentet betonar behovet av att hantera slutsatserna från denna första rapport och uppmanar därför STECF att i framtida rapporter om sociala data förfina de befintliga sociala indikatorerna, vilket kräver en ordentlig definition av vem som ska anses utgöra en del av arbetskraften inom fisket, och införa nya indikatorer för analys, med indikatorer kopplade till övergripande sociala mål inom den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt vad gäller skydd och utbildning för arbetstagare, inkomst och säkerhet, samt lämplig

geografisk skala, lägre än landsnivå, med tanke på behovet av att få kunskap om de verkliga regionala, eller till och med lokala, förhållandena.

7. Europaparlamentet välkomnar att EU:s statistikorgan Eurostat, i samarbete med statistikmyndigheterna i Portugal, Spanien och Frankrike och deras respektive yttersta randområden, har inrättat en webbplats med data om de yttersta randområdena ([10]). Parlamentet beklagar dock att det fortfarande inte finns några data om fiskerinäringen, med tanke på hur viktig näringen är för dessa regioners ekonomier. Parlamentet uppmanar kommissionen, i synnerhet Eurostat, att samla in korrekta och aktuella data om den blå ekonomin och om förändringarna på arbetsmarknaden inom fiskerinäringen, förändringarna av yrkesfiskarnas genomsnittsinkomst, deras utbildningsnivå, deltagande baserat på kön och ålder samt data om verksamheternas omfattning och resultat i de yttersta randområdena.

Bättre arbets- och boendeförhållandena ombord för att förbättra säkerheten

8. Europaparlamentet betonar att trots att säkerheten ombord har blivit bättre, särskilt på de större fartygen, ökade antalet tillbud och olyckor som registrerades av Emsa 2018 med 40 % jämfört med året före, trots att antalet dödsfall har minskat stadigt under de senaste åren.

9. Europaparlamentet påminner om att Emsa endast är ansvarigt för att ingripa och samla in uppgifter om olyckor och tillbud till sjöss där fartyg med en längd på över 15 m är inblandade eller i situationer där fartyg med en längd på mindre än 15 m är inblandade i olyckor med fartyg som omfattas av direktiv 2009/18/EG ([11]), vilket innebär att olyckorna och tillbuden med fiskefartyg säkerligen är fler än vad som framgår av uppgifterna i Emsas årliga rapporter.

10. Europaparlamentet noterar att det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket i EU:s havsområden utgör illojal konkurrens mot europeiska fiskare.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja nationella myndigheters förvärv av system för att kunna identifiera och rapportera IUU-fiske.

12. Europaparlamentet påminner om att all yrkesverksamhet till sjöss allmänt betraktas som en riskfylld och farlig verksamhet, särskilt fisket, och att situationen förvärras av att 85 % av EU:s fiskefartyg är fartyg för småskaligt kustfiske (med en längd på mindre än 12 m) och därför är utsatta för större risker till följd av ogynnsamma väderförhållanden och på grund av att de fiskar i områden nära kusten.

13. Europaparlamentet betonar att fartyg för småskaligt kustfiske har större svårigheter att tillhandahålla skyddsutrymmen och förbättra arbetsvillkoren, med risker som också är förknippade med den höga åldern för en betydande del av denna flotta. Parlamentet understryker att dessa fartyg är särskilt sårbara för allvarliga väderfenomen med koppling till klimatförändringarna. Parlamentet betonar behovet av kontinuerliga och samordnade åtgärder på alla nivåer och politiska åtgärder som syftar till att mildra och öka förmågan att anpassa sig till klimatförändringarnas konsekvenser, stärka motståndskraften och samtidigt garantera fiskares säkerhet.

14. Europaparlamentet påminner om att kustområdena, och i synnerhet de yttersta randområdena, historiskt sett har varit beroende av fisket, att de redan påverkas av klimatförändringarnas konsekvenser och att de bör få ekonomiskt stöd för att mildra, anpassa sig till och bekämpa dessa konsekvenser, befästa sysselsättningen inom fiskerisektorn och utveckla en hållbar blå ekonomi med skapandet av nya arbetstillfällen.

15. Europaparlamentet understryker att trots de internationella insatser och insatser på EU-nivå som gjorts för att förbättra säkerhetsförhållandena ombord på fartyg, i synnerhet fiskefartyg, tillämpas de internationella konventioner som fastställer regler och system för att skydda fartyg och personer ombord främst på större fartyg, trots att det i flera medlemsstater finns nationell lagstiftning om skyddsåtgärder och boendeförhållanden på mindre fartyg.

16. Europaparlamentet är bekymrat över de undantag som beviljas småskaliga fartyg genom internationella konventioner när det gäller icke-bindande arbets- och säkerhetsnormer, vilket kan leda till att levnads- och arbetsvillkoren generellt sett blir mindre gynnsamma för fiskare som arbetar inom vissa flottsegment och mellan medlemsstater. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta snabba och samordnade åtgärder för att tillämpa liknande standardvillkor och uppmana alla fiskefartyg att följa dem, som grundpelare i ekonomin och de små kustsamhällenas identitet.

([10]) https://ec.europa.eu/eurostat/cache/RCI/#?vis=outermost.population&lang=en
([11]) EUT L 131, 28.5.2009, s. 114.

17. Europaparlamentet upprepar att arbets- och boendeförhållanden ombord inte får betraktas som fristående från säkerhetsförhållandena. Parlamentet anser att en riktig modernisering av fiskefartygen och bra arbets- och boendeförhållanden ombord förbättrar de säkerhetsförhållanden under vilka fiskeverksamheten bedrivs, vilket också yrkesfiskarnas möjlighet till vila gör med direkta följder för deras säkerhet, med tanke på att en stor del av olyckorna och tillbuden på fiskefartygen beror på den mänskliga faktorn, antingen detta beror på bristande kunskap eller utbildning eller på trötthet.

18. Europaparlamentet anser att säkerställandet av en tillgänglig och anpassad arbetsmiljö, inbegripet inom fiskeri- och vattenbrukssektorn, i syfte att på arbetsmarknaden återintegrera både aktiva och före detta fiskare och andra arbetstagare inom fiskerinäringen med funktionsnedsättningar, skulle leda till större social inkludering och bidra till att det skapades fler incitament för inkomstskapande verksamhet i fiskerisektorn och fiskesamhällena.

19. Europaparlamentet påminner om att sjöfolk, däribland fiskare, ofta står utanför tillämpningsområdet för EU:s och medlemsstaternas arbetsrättsliga ramar, med tanke på att många regler inte är tillämpliga på de förhållanden som gäller för dessa arbetstagare. Eftersom det inte är möjligt att tillämpa allmänna arbetssystem då deras intäkter beror på vad de fiskar i förhållande till de kvoter som de tilldelats påpekar parlamentet att det måste säkerställas att sjöfolk och, i synnerhet, yrkesfiskare, vilka ofta även äger fartygen, garanteras vissa grundläggande villkor kopplade till anställningsregler som är anpassade till deras behov med tanke på ovannämnda förhållanden och det småskaliga kustfiskets särskilda karaktär.

20. Europaparlamentet påminner om fiskares rätt att organisera sig fackligt och använda kollektivförhandlingar som ett sätt att förbättra sina arbetsvillkor.

21. Europaparlamentet påminner om att beroende på typen av fiskeredskap som används, fartygsstorlek, fiskeområde och väderförhållanden uppvisar fisket olika riskfaktorer som är knutna till de arbets- och boendeförhållanden som måste garanteras ombord.

22. Europaparlamentet påminner om de åtgärder som vidtagits på internationell nivå, särskilt i Torremolinosprotokollet från 1993 och Kapstadenavtalet från 2012, för att ändra och förbättra Torremolinoskonventionen från 1977, som inrättades för att tillgodose fiskefartygens säkerhetskrav, men påpekar att konventionen fortfarande inte har trätt kraft, trots att antalet krav sänktes 2012, och uppmanar alla de medlemsstater som fortfarande inte har ratificerat Torremolinoskonventionen att göra det. Parlamentet påminner om att protokollet har införlivats i EU:s lagstiftning genom rådets direktiv 97/70/EG om att införa harmoniserade säkerhetsregler för fiskefartyg som har en längd av 24 meter och däröver ([12]).

23. Europaparlamentet välkomnar IMO:s frivilliga riktlinjer från 2005 för utformning, konstruktion och utrustning av fiskefartyg, men påminner om att riktlinjerna endast kan fungera som en vägledning eftersom de är frivilliga, och att det inte föreligger någon rättslig skyldighet eller någon standardisering av grundläggande normer för fartyg inom det småskaliga kustfisket. Parlamentet betonar att vissa medlemsstater har antagit bestämmelser för konstruktion av samt säkerhet och boendeförhållanden ombord på fiskefartyg och rekommenderar att detta regelverk harmoniseras på unionsnivå.

24. Europaparlamentet påminner om att det slutliga målet för den gemensamma fiskeripolitiken är att göra fiskeverksamheten socialt, miljömässigt och ekonomiskt hållbar. Parlamentet betonar att en förbättring av fiskares levnadsstandard, med bättre arbets- och säkerhetsvillkor, är en av faktorerna för att främja sysselsättning och utveckling i kustsamhällen, locka unga människor och uppnå det generationsskifte som är avgörande för att denna verksamhet, som också förser oss med hälsosamma livsmedel, ska kunna överleva.

25. Europaparlamentet framhåller att en framgångsrik hantering av den aktuella utvecklingen, såsom utvidgningen av energiproduktion till havs, ett effektivt genomförande av marina skyddsområden och ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten, kan påverka sektorns attraktionskraft hos de yngre generationerna. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att avsätta EU-medel för att stödja sysselsättning, främja hållbart fiske och förbättra jämställdheten i näringen.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera att bästa möjliga arbets-, boende- och säkerhetsvillkor gäller ombord på fiskefartygen, oberoende av fartygsstorlek.

([12]) EGT L 34, 9.2.1998, s. 1.

27. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om att tidsfristen för införlivande av direktiv (EU) 2017/159, som införlivar ILO-konvention nr 188 (ILO C188) i unionens regelverk, löpte ut den 15 november 2019. Parlamentet påminner om att det är nödvändigt att medlemsstaterna ratificerar ILO C188 för att säkerställa rättvis konkurrens mellan alla fiskare, med tanke på det stora antalet fiskare i EU som är egenföretagare och det faktum att majoriteten av dem inte omfattas av direktivet.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snarast ratificera ILO C188 för att säkerställa lika villkor mellan fiskeföretag runtom i världen, särskilt med tanke på fiskesektorns starka internationella dimension. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att tillhandahålla nödvändiga resurser för att konventionen ska kunna införlivas i nationell lagstiftning och tillämpas effektivt och, i förekommande fall, delegera inspektions- och dokumentutfärdandefunktioner till klassificeringssällskap, med tanke på de aktuella problemen med att samordna dessa funktioner i vissa länder.

29. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag till ett åtföljande direktiv som ska innefatta kontroll- och tillämpningsbestämmelser, såsom gjorts för sjötransportsektorn, i syfte att inrätta ett harmoniserat inspektionssystem.

30. Europaparlamentet betonar behovet av att beakta yrkesfiskarnas krävande arbete när välfärdsmekanismer utformas, till exempel genom att garantera rätten att gå i pension tidigare än genomsnittsarbetstagaren utan att straffas för detta.

31. Europaparlamentet välkomnar att den nya Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) på ett betydande sätt kommer att bidra till att förbättra arbets-, boende- och säkerhetsförhållandena ombord på EU:s fartyg och till att förbättra dessa förhållanden utan att fiskekapaciteten ökar, med särskild betoning på fartygen inom det småskaliga kustfisket. Parlamentet betonar att EHFF bidrar till fiskets och den blå ekonomins hållbarhet och till genomförandet av FN:s mål nr 14 för hållbar utveckling.

32. Europaparlamentet efterlyser införandet av övergripande sociala mål i den gemensamma fiskeripolitiken parallellt med miljömål, eftersom arbetskraftens välbefinnande ombord på fiskefartyg är avgörande för fiskerinäringens framtid.

33. Europaparlamentet understryker den uppenbara motsättningen mellan den gemensamma fiskeripolitiken och kraven i social lagstiftning såsom ILO:s konvention C188, som införlivats i EU-lagstiftningen genom direktiv (EU) 2017/159. Parlamentet betonar att det finns ett krav enligt dessa lagtexter på mer utrymme ombord – vilket är obligatoriskt för fartyg som har en längd på 24 meter eller däröver – men att fiskerinäringen samtidigt hindras från att öka utrymmet ombord. Parlamentet framhåller motsägelsen mellan kravet för medlemsstaterna att respektera de normer som fastställs i ILO:s konvention 188 och bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, som gör det omöjligt att uppfylla denna skyldighet. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att hitta alternativa metoder för att mäta fiskekapacitet, inom ramen för EHFF, och bekräftar än en gång att en ökning av fartygs bruttotonnage bör vara tillåten när de extra volymerna tillgodoser ett behov att förbättra säkerheten eller komforten för besättningen (även känt som socialt tonnage eller säkerhetstonnage) och att dessa åtgärder bör kunna få finansiering. Parlamentet betonar att utrymme ombord avsett för kök, hytter, toaletter eller rekreationsutrymmen inte har något att göra med fartygets förmåga att hitta, fånga eller förvara fisk, och därigenom inte rör fiskekapaciteten.

34. Europaparlamentet påminner om att den genomsnittliga åldern på fartyg i den europeiska flottan är 23 år, och att fartyg inom det småskaliga fisket till och med kan vara äldre än 40 år. Parlamentet framhåller att den framtida EHFF bör inbegripa en strategi för att modernisera flottan utan att öka fiskekapaciteten.

35. Europaparlamentet trycker även på behovet av regelbunden kontroll av och enhetlig och systematisk statistisk information på unionsnivå om olyckor och tillbud där fartyg som inte omfattas av direktiv 2009/18/EG är inblandade, eftersom det endast är genom kontroll och utvärdering av förändringar i dessa siffror, utifrån geografiskt område, fiskeflotta och använda fiskeredskap, som det går att hitta lösningar som gör det möjligt få till stånd förbättringar och minska frekvensen av sådana olyckor och förhindra att de inträffar, särskilt på fartyg inom det lokala fisket och kustfisket.

36. Europaparlamentet föreslår att kommissionen i detta sammanhang ska undersöka möjligheten att utvidga Emsas uppdrag och ge byrån ytterligare kapacitet att utföra sådan kontroll och att regelbundet redovisa information om denna kontroll.

37. Europaparlamentet anser vidare att andra villkor måste skapas för att bibehålla fiskeverksamhet och säkra generationsövergången inom sektorn, inbegripet genom att investera i modernisering av hamninfrastruktur.

Torsdagen, 16 september 2021

Förbättra utbildningen och garantera att utbildning erkänns på EU-nivå

38. Europaparlamentet betonar att Bénodet-rapporten, som identifierade problemen med unga människors bristande intresse för fisket och belyste skillnaderna mellan medlemsstaterna beträffande systemen för utbildning och certifiering av fiskare och dessa systems komplexitet, verkar ha glömts bort och att det efter två årtionden inte har skett några anmärkningsvärda framsteg. Parlamentet påminner om behovet av harmonisering och typgodkännande av krav och förfaranden vid utbildning inom fiskesjöfart på unionsnivå, samt förfaranden och bestämmelser för ombordstigning.

39. Europaparlamentet påminner om att arbetskraftens rörlighet mellan medlemsstaterna, och även från tredjeländer till EU, ökar alltmer, och att det eventuella generationsskifte som detta skulle kunna medföra fortsätter att försvåras av att det saknas enhetliga system för utbildning och certifiering av yrkesfiskare. Parlamentet påminner om att dessa system bör erkännas på unionsnivå och anpassas till kraven i konventionerna STCW och STCW-F.

40. Europaparlamentet betonar att dessa omständigheter tveklöst skadar den fria rörligheten för personer som utgör en av EU:s grundläggande principer och som slås fast i många bestämmelser i fördragen.

41. Europaparlamentet påpekar att även om en fiskare från ett tredjeland lyckas få sina yrkeskvalifikationer på fiskeområdet erkända i en medlemsstat ökar detta erkännande knappast möjligheten att kunna utföra samma arbete i en annan medlemsstat.

42. Europaparlamentet betonar att det inom andra marina verksamhetsområden, både fritids- och yrkesrelaterad verksamhet, har skett betydande framsteg vad gäller internationellt erkännande av utbildning, oberoende av i vilket land utbildningen har genomgåtts, och att det enda som krävs för detta är att samarbetet utökas i syfte att uppnå ett erkännande av grundutbildning som erbjuds av skolor eller utbildningsinstitut som ingår i alla medlemsstaters eller tredjeländers nationella utbildningssystem och som är internationellt erkända.

43. Europaparlamentet noterar att IMO i enlighet med 1995 års STCW-F-konvention fastställer ett antal grundläggande normer för utbildning och säkerhetsvillkor, däribland minimikrav för säkerhetsutbildning för alla typer av och storlekar på fiskefartyg. Parlamentet påpekar att denna konvention har varit i kraft sedan september 2012, men att den endast är tillämplig i de länder som har ratificerat den. Parlamentet uppmanar därför eftertryckligen alla medlemsstater som ännu inte har ratificerat denna konvention att göra det.

44. Europaparlamentet påminner om att ömsesidigt erkännande av kvalifikationer och sjösäkerhetsintyg inom EU kommer att öka arbetstagarnas rörlighet och göra de marina yrkena mer attraktiva för den yngre generationen. Parlamentet anser att erkännande av intyg inte får innebära alltför höga kostnader eller alltför mycket byråkrati.

45. Europaparlamentet noterar att Europeiska unionen, även om den genomförde det så kallade Torremolinosprotokollet från 1993 i sitt regelverk genom direktiv 97/70/EG och konventionen om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 genom direktiv (EU) 2017/159, hittills inte handlat lika snabbt och energiskt när det gäller säkerhetsutbildning. Parlamentet påminner om att beslut (EU) 2015/799 ([13]) om bemyndigande för medlemsstaterna att bli parter i STCW-F-konventionen har visat sig vara ineffektivt, med tanke på att ratificerings- och anslutningsgraden bland medlemsstaterna fortfarande är låg. Parlamentet påminner om att direktiv (EU) 2017/159 ålägger medlemsstaterna att anta lagstiftning om utbildning och certifiering av fiskare. Parlamentet betonar därför att unionslagstiftning om säkerhetsutbildning för fiskare bör gå längre än vad som anges i STCW-F-konventionen genom att även införa normer för alla fiskefartyg med en längd under 24 meter, vilka utgör större delen av unionens fiskeflotta. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till direktiv som införlivar STCW-F-konventionen i unionens regelverk för att slutföra genomförandet i unionslagstiftningen av de internationellt avtalade miniminormerna för att säkerställa säkerheten till sjöss inom fiske.

46. Även om det är viktigt med praktisk och erfarenhetsgrundad inlärning, ett system som i flera medlemsstater än i dag utgör grunden för yrkesfiskarnas utbildning, påminner Europaparlamentet om att formell certifiering som även värdesätter praktisk erfarenhet utgör den enda garantin för erkännande av nödvändig kompetens. Parlamentet påminner om att formell certifiering förutom att stärka yrkesfiskarnas personliga ställning även utgör en form av socialt erkännande för detta yrke.

([13]) Rådets beslut (EU) 2015/799 av den 18 maj 2015 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska unionens intresse bli parter i Internationella sjöfartsorganisationens internationella konvention om normer för utbildning, certifiering och vakthållning för personal ombord på fiskefartyg (EUT L 127, 22.5.2015, s. 20).

47. Europaparlamentet understryker vikten av att arbetstagare i fiskerisektorn, särskilt ungdomar och människor som är intresserade av att arbeta i den sektorn, får tillgång till rådgivning, praktiktjänstgöring av god kvalitet samt yrkesutbildning och utbildning, som gör att de kan anpassa sig till nya marknadstrender, t.ex. ekologisk mat, korta leveranskedjor, specialinriktad turism samt försäljning och marknadsföring av lokala produkter med hjälp av ny teknik. Parlamentet slår fast att ändamålsenlig och specialiserad utbildning är avgörande för att uppmuntra unga människor att upprätthålla det traditionella kustfisket.

48. Europaparlamentet vill se att en förening för unga europeiska fiskare bildas för att främja generationsskiftet inom fiskerisektorn samt representera och ena unga fiskare och deras organisationer från hela unionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja en mobilisering av budgetmedel för att genomföra projekt i detta syfte.

49. Europaparlamentet påpekar att det har investerats EU-medel i utbildningsinrättningar och skolor som erbjuder yrkesutbildning och certifiering inom den blå ekonomin, men att fisket, den äldsta verksamhetssektorn inom denna ekonomi, fortsätter att ha svårt att få tillträde till sådana inrättningar, förutom i samband med regionala eller nationella utbildningsprogram, i avsaknad av erkännande på EU-nivå av den genomgångna utbildningen. Parlamentet betonar behovet av att gå mot standardisering och typgodkännande för utbildning inom fiske i EU och samarbete mellan medlemsstaterna. Parlamentet förespråkar därför att resurserna från EHFF och Europeiska socialfonden+ (ESF+) utnyttjas fullt ut.

50. Europaparlamentet välkomnar att Europeiska socialfonden (ESF) i stor utsträckning har använts för att blåsa nytt liv i kust- och landsbygdsområden. Parlamentet påminner om att fiskare bör få hjälp med att fortsätta sin yrkesbana på land om de av hälsoskäl eller till följd av förändringar på arbetsmarknaden eller andra faktorer inte kan fortsätta att arbeta till sjöss. Parlamentet anser att EU-fonder, särskilt ESF, bör stödja en smidig övergång på arbetsmarknaden för denna yrkesgrupp, inbegripet genom livslångt lärande.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att skapa gemensamma grunder för ett standardiserat utbildnings- och certifieringssystem för de olika kategorierna av yrkesfiskare som gör det möjligt att på EU-nivå snabbt erkänna en certifiering som erhållits i en viss medlemsstat. Parlamentet anser att detta bör inbegripa ett förfarande för erkännande av certifieringar som erhållits utanför EU som är förenligt med EU:s system för erkännande av utbildning och som gör det enklare för yrkesfiskarna att röra sig inom EU.

52. Europaparlamentet noterar att direktiv 2005/36/EG ([14]) om erkännande av yrkeskvalifikationer inte fastställer en standardiserad nivå av utbildning och certifiering för alla fiskare och att det hindrar fiskares rörlighet mellan medlemsstater. Parlamentet påminner om att unionen har infört särskilda, annorlunda regler för erkännande av behörighetsbevis för sjöfolk på grundval av STCW-konventionen, men att kommissionen hittills inte har föreslagit några särskilda regler enligt vad som anges i STCW-F-konventionen för erkännande av fiskares behörighetsbevis. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att föreslå särskilda åtgärder för erkännande av behörighetsbevis för fiskare i linje med bestämmelserna i STCW-F-konventionen, inte bara för europeiska fiskare utan även för medborgare i tredjeländer som ratificerat eller anslutit sig till STCW-F-konventionen.

53. Europaparlamentet påminner om att EHFF har som mål att bidra till ett fullständigt genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken, men att det för att detta mål ska kunna uppnås är nödvändigt att yrkesfiskarna är ordentligt utbildade och certifierade, vilket innebär att en del av EHFF bör avsättas för utbildning och certifiering av befintliga och framtida yrkesfiskare. Parlamentet understryker att den administrativa börda som EHFF kräver har lett till att utnyttjandet av medel för utbildning har begränsats, särskilt för småskaliga fiskare, varför den nya EHFF bör komma till rätta med dessa svårigheter för att bidra effektivt till besättningars utbildning.

54. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa att uppgifter om genomförandet av EHFF och ESF+ specificerar den exakta budget som varje medlemsstat använder för att tillgodose regionala behov i fråga om utbildning, sysselsättning och inkludering.

55. Europaparlamentet påpekar att medan det hela tiden ställs högre krav för att få arbeta ombord på fartyg erbjuds få möjligheter till utbildning, vilket ibland leder till att fiskeverksamheten avstannar eftersom besättningen måste närvara vid obligatorisk utbildning på fastlandet. Parlamentet uppmanar EU att bidra till att korta ned kurstiderna och göra det möjligt med utbildningsdagar ombord genom att främja distanskurser med ny teknik.

([14]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

56. Europaparlamentet betonar att kunskap och innovation är avgörande för att säkerställa att fiskerinäringen växer på ett smart, motståndskraftigt och hållbart sätt.

57. Europaparlamentet påpekar att med tanke på de nya arbetstillfällen som kan skapas med den blå ekonomin, cirkulär ekonomi, fisketurism och gastronomisk turism vore det intressant att utforma en yrkesutbildning för dessa nya sysselsättningar och dessa sektorers utbildningsbehov, vilket har föreslagits av sjöfartssektorn.

Säkerställa jämställdhet i tillträdet till och anställningar inom fiskerinäringen

58. Trots att kvinnor enligt tillgänglig statistisk bara utgör 12 % av de anställda inom det produktiva fisket betonar Europaparlamentet att många fartyg, särskilt fartyg inom det småskaliga kustfisket, drivs som små familjeföretag, och att det ofta är familjens kvinnor, som inte har något annat arbete, som har hand om logistiken och den administration som följer med denna verksamhet, trots att de officiellt inte räknas som anställda.

59. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa att fiskare har tillgång till utbildning och certifiering, i synnerhet för säsongsarbete och deltidsarbete.

60. Europaparlamentet påpekar att det finns medlemsstater där detta informella stödarbete inte genererar varken inkomst, sociala förmåner, pension eller rättigheter i samband med arbetsplatsrelaterad sjukdom för de kvinnor som berörs, och att det i en situation där fiskeverksamheten tillfälligt eller slutgiltigt upphör endast är arbetstagare med officiella anställningar som har rätt till sociala förmåner, vilket ökar orättvisorna mellan arbetstagarna. Parlamentet betonar att medlemsstaterna måste professionalisera dessa kvinnors arbete fullt ut genom att erkänna deras roll och införliva dem i de nationella socialförsäkringssystemen.

61. Europaparlamentet understryker att åtgärder för att locka unga människor till fisket måste garantera en jämn könsbalans och ta hänsyn till kvinnors roll i hela fiskerinäringen, från fångstverksamhet till fartygsförvaltning, vattenbruk, saluföring och beredning av fiskeriprodukter, men även deras roll inom forskning och administration.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda initiativ för att erkänna det arbete som utförs av kvinnor inom fiskeriverksamheten och att säkerställa lika lön för män och kvinnor. Parlamentet erinrar om att det enligt EU:s jämställdhetsstrategi för 2020–2025 är ett krav att relevanta EU-fonder stöder åtgärder för att främja kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och balansen mellan arbetsliv och privatliv, främja investeringar i omsorg, stödja kvinnligt företagande och bekämpa könssegregering.

63. Europaparlamentet anser att det inte finns någon anledning att utestänga kvinnor eller hindra dem från att utöva detta yrke, vilket framgår av det ökande antalet kvinnliga besättningsmedlemmar och befälhavare på fiskefartyg. Parlamentet konstaterar att det lyckligtvis finns ett antal särskilt aktiva sammanslutningar som företräder kvinnor som är anställda inom fiskerisektorn, särskilt i EU:s rådgivande nämnder för fiske och branschorganisationer.

64. Europaparlamentet välkomnar att vissa EU-länder inrättat sammanslutningar som företräder kvinnor inom fiskerinäringen. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att stödja främjandet och inrättandet av nya sammanslutningar för att synliggöra och bistå kvinnor.

65. Trots att kvinnornas roll i fiskerinäringen ofta är informell påminner Europaparlamentet om att de måste få ekonomiskt och socialt erkännande och skälig ersättning. Parlamentet betonar att bättre information om deras verksamhet liksom åtgärder för att främja och synliggöra den inte bara kommer att bidra till att stärka deras personliga och sociala ställning, utan även till att avmystifiera deras roll inom fisket.

66. Europaparlamentet anser att de nuvarande reglerna för mätning av kapaciteten äventyrar kvinnors tillträde till sektorn eftersom separata hytter, toaletter och duschutrymmen behövs för att garantera deras integritet och välbefinnande.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra åtgärder för att höja kvinnors kompetens inom den blå ekonomin och i synnerhet inom fiskerinäringen, skaldjursfisket, vattenbruket och konservindustrin liksom att främja ett officiellt erkännande av deras bidrag till den havsrelaterade värdekedjan. Parlamentet anser även att EHFF-medlen i gemenskapsramen 2021–2027 och i efterföljande ramar särskilt ska användas för att bidra till likabehandlingen av kvinnor i sjöfarts- och fiskerinäringen, i synnerhet genom att garantera att stödet för att förbättra arbets-, säkerhets- och boendeförhållandena även beaktar eventuella anpassningar som måste göras för deras inkvartering och arbete ombord på fiskefartygen.

Främja fiskaryrket och generationsskiftet inom näringen

68. Europaparlamentet påminner om att EU, som är den största inre marknaden för fiskeriprodukter, endast står för 6 % av världens sammanlagda fångster, vilket innebär att EU är kraftigt beroende av import av fiskeri- och vattenbruksprodukter från tredjeländer. Parlamentet påminner om att delar av denna import kommer från företag och fartyg som ägs av europeiskt kapital.

69. Europaparlamentet påpekar att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser är bland de hårdaste som finns och bidrar stort till fiskets miljömässiga, ekonomiska och sociala hållbarhet och att, även om det fortfarande finns stort utrymme för förbättringar, de framsteg som har skett under de senaste årtiondena visar att det är möjligt att bedriva ett bättre fiske, som å ena sidan bidrar till att göra bestånden och de livsmiljöer där fisket bedrivs mer hållbara och å andra sidan bidrar till att öka yrkesfiskarnas och fartygsägarnas inkomster.

70. Europaparlamentet betonar att främjandet av höga standarder för fiskerisektorns miljömässiga och sociala hållbarhet är avgörande för att locka en ny generation fiskare och säkra långsiktig ekonomisk stabilitet i fiskerisektorn.

71. Europaparlamentet uppmanar EU att undersöka värdet i åtgärder som till exempel att anlägga konstgjorda rev i dess exklusiva ekonomiska zoner, för att skydda det marina livet.

72. Europaparlamentet betonar att den kontinuerliga minskningen av EU-stöd för sektorn i flera på varandra följande fleråriga budgetramar, och i synnerhet nedskärningen av finansieringen av fiskerisektorn och den samlade marknadsordningen, är en av de faktorer som har bidragit till att förvärra situationen i sektorn. Parlamentet upprepar därför att EU:s ekonomiska stöd för fiskerinäringen bör ökas betydligt.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att upprätthålla och främja system och stödåtgärder, inbegripet finansiering, i syfte att främja koncentration av utbudet, inbegripet genom att tillhandahålla verkligt stöd för inrättandet av producentorganisationer och deras verksamhet, i synnerhet för småskaligt kustfiske och icke-industriellt fiske.

74. Europaparlamentet betonar att operativa program – genom att ge det ekonomiska stöd som behövs – måste uppmuntra producentorganisationer att saluföra sina produkter direkt, verkandes inom värdekedjan, som ett sätt att öka värdet på sin produktion och främja fiskeriprodukters mervärde.

75. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i nära samarbete med medlemsstaterna inrätta och genomföra stödmekanismer för småskaligt och icke-industriellt fiske samt kustfiske som gör det möjligt att ta itu med de specifika problemen i denna del av sektorn.

76. Europaparlamentet betonar vikten av att inrätta hemmamarknader för traditionella produkter av särskild kvalitet, som bör stödjas av mässor, små företag och cateringsindistrin, eftersom detta skulle öka lokala produkters mervärde och främja lokal utveckling.

77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga bättre sätt att främja saluföringen av bearbetade fiskeprodukter med högre mervärde, inbegripet konserverade produkter, efter förebild av vissa jordbruksprodukter, och program för externa säljfrämjande åtgärder för fiskeriprodukter från EU, inbegripet presentation av dessa vid internationella utställningar och mässor.

78. Europaparlamentet påpekar att fiskenäringen är central för den socioekonomiska situationen, sysselsättningen och främjandet av ekonomisk och social sammanhållning i de yttersta randområdena, vars ekonomier påverkas av bestående strukturella begränsningar och som har få möjligheter till ekonomisk diversifiering. Parlamentet anser det därmed vara avgörande att bibehålla och öka EU:s stöd för fiskenäringen i dessa regioner, särskilt i syfte att kompensera för de merkostnader som uppstår till följd av deras avlägsna belägenhet när det gäller att sälja vissa fiskeriprodukter från en del av de yttersta randområdena. Parlamentet framhåller de specifika egenskaperna i fiskerinäringens värdekedjor i de yttersta randområdena och vidhåller att det behövs särskilt stöd för att stärka dem och underlätta tillträdet till marknader; ett syfte som skulle kunna uppfyllas genom att inte bara återinrätta ett särskilt program för vissa regioner beroende på dessa regioners avsides läge och ökaraktär (Posei) för fiske, men också genom att inrätta ett Posei-program för transport inriktat på att upprätta och driva särskilda handelsrutter.

79. Europaparlamentet betonar att kontinuiteten i fiskeriverksamheten måste säkerställas genom det nödvändiga generationsskiftet, men också genom större socialt erkännande av sektorn och av dess betydelse för ett hållbart tillhandahållande av hälsosamma livsmedel till européer, från livsmiljöer med god miljöstatus.

80. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som yrkesfiskarna spelar för den vetenskapliga kunskapen, både genom sin direkta inblandning i insamlingen av fångstdata och genom sitt samarbete med forskare för att tillhandahålla kompletterande information om den marina miljön, arter och livsmiljöer och om deras bevarande för vetenskapliga ändamål.

81. Europaparlamentet noterar att utbildning för fiskare kan spela en viktig roll för att främja fiskeriverksamhetens involvering i och bidrag till naturskyddet och för att stödja införandet och användningen av mer hållbara fiskemetoder, i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens mål för ett hållbart resursutnyttjande.

82. Europaparlamentet påpekar att det är avgörande att utveckla havsforskningen och innovationspotentialen i de yttersta randområdena för att främja tillväxten av den blå ekonomin i dessa regioner. Parlamentet framhåller att ett främjande av deras deltagande i internationella forskningsnätverk som omfattar deras universitet, med kunskap om deras unika egenskaper, kan hjälpa de yttersta randområdena att förbättra sina innovationssystem och skapa sysselsättning. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en insats för att förse dessa regioner med de medel som behövs för att studera och tillvarata sin biologiska mångfald på ett effektivt sätt.

83. Europaparlamentet betonar den gemensamma fiskeripolitikens mål att främja selektivt fiske och EU:s mål att uppnå klimatneutralitet senast 2050. Parlamentet betonar framstegen mot en kutterflotta med låga utsläpp och innovativa fisketekniker som bidrar till att uppnå både målet för 2050 och målet om ett selektivt fiske. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra och prioritera denna utveckling för att erbjuda sektorn framtidsutsikter genom innovation.

84. Europaparlamentet framhåller den gemensamma utvecklingen av skeppsbyggnad och den vetenskapliga ”trippelnollösningen”: noll utsläpp, noll avfall, noll olyckor ombord, som främjar ett skifte i riktning mot att fartyg i europeiska flottor, inbegripet icke-industriella fiskeflottor, utformas enligt mer cirkulära, effektiva och hållbara, snarare än huvudsakligen ekonomiska, linjer.

85. Europaparlamentet betonar att yrkesfiskarna skulle kunna spela en ännu större roll för insamlingen av data för vetenskapliga ändamål, förutsatt att de får den utbildning och de färdigheter som behövs för att kunna registrera och samla in vissa data på plats för att validera miljöinformation som har inhämtats via satelliter och andra instrument för fjärrobservation. Parlamentet betonar den viktiga roll som universitet och havsforskningscentrum spelar i samarbete med havsskolorna när det gäller att utbilda fiskare för att tillgodose detta behov. Parlamentet betonar att EU:s flotta, bestående av mer än 81 000 fiskefartyg av alla storlekar, under 2019 tillhandahöll ett ojämförbart antal plattformar som ständigt samlar in fiskedata och andra marina data på nästan daglig basis. Parlamentet konstaterar att detta är en mekanism som kan och bör användas, med lämpliga incitament i detta syfte, för att samla in ännu fler uppgifter om Europas och världens hav. Parlamentet uppmanar med kraft de officiella organen för vetenskapliga utlåtanden rörande fiskerinäringen, som Internationella havsforskningsrådet (Ices) och STECF, att i högre grad utnyttja de uppgifter som insamlats av gemenskapsflottan.

86. Europaparlamentet påminner om att deltagandet av unga människor och generationsskiftet inte bara säkerställer kontinuitet inom den blå ekonomins äldsta verksamhet, utan också får befolkningen att stanna kvar i kustområden och omgivande landsbygdsområden och bevarar kulturarvet i många kustsamhällen. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att de yngre generationerna är bättre informerade och mer medvetna om hållbarhetsfrågor, med ny kunskap, och om vikten av att alla bidrar för att hantera och bekämpa klimatförändringarna, som drabbar havs- och kustområden runt om i världen allra värst.

87. Europaparlamentet anser att fiskerinäringen skulle vara attraktivare för fler ungdomar om den kopplades till och kompletterades av framväxande sektorer, till exempel turismen. Parlamentet uppmanar i detta avseende medlemsstaterna och deras regioner att minska byråkratin i fisketurism som inkomstkälla. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att, inom ramen för befintliga EU-program, främja reservlinjer för återställande av det materiella och immateriella kulturarvet kopplat till maritim verksamhet och att bevara kustsamhällens identitet och optimera deras användning för turism.

88. Europaparlamentet noterar att unga människor i Europa i allt högre grad oroar sig över skyddet av miljön. Parlamentet betonar betydelsen av hållbar fiskeriförvaltning för att locka unga fiskare. Parlamentet uppmanar till främjande av skonsamma fiskemetoder, inte bara för att minska fiskets konsekvenser för den marina miljön utan också som ett sätt att locka nya generationer fiskare.

89. Europaparlamentet påpekar att det finns avsevärd outnyttjad potential i fisketurism.

90. Europaparlamentet betonar vikten av att inkludera fiskare i samarbetsinriktad och samhällsbaserad fysisk planering i kust- och havsområden, för hållbar utveckling och skydd av den marina miljön.

91. Europaparlamentet pekar på betydelsen av kunskap om haven, som måste främja digitala färdigheter och en digitalisering av fiskeverksamheten. Parlamentet betonar att trots vissa förbättringar inom de äldre åldersgrupperna är det för de yngre generationerna enklare och mer intuitivt att använda digitala verktyg, såväl för insamling och registrering av data, vilket uppmärksammas i den nya fiskerikontrollförordningen som för närvarande ses över, som för användning av nya applikationer och ny utrustning som förbättrar yrkesfiskarnas säkerhet, arbetsvillkor och välbefinnande till havs.

92. Europaparlamentet välkomnar de strategiska förändringar som har skett i EU, särskilt de gröna och digitala omställningarna, som måste bidra till att bevara befintliga jobb och skapa nya jobb av god kvalitet i regioner som är kraftigt beroende av fisket och ytterligare stimulera den ekonomiska utvecklingen i dessa regioner. Parlamentet understryker vikten av att skydda traditionella yrken inom fiskerisektorn, med en balanserad omställning för att förhindra att mervärdet av de erfarenheter som äldre fiskare skaffat sig går förlorat. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inrätta system för livslångt lärande för att hålla yrkeskompetensen uppdaterad och skapa möjligheter för alla åldersgrupper.

93. Europaparlamentet betonar att förbättringar av fiskbeståndens bevarandestatus har inneburit att yrkesfiskarnas produktivitet och genomsnittslön har ökat och bidragit till en minskning av koldioxidutsläppen och utsläppen av andra växthusgaser. Parlamentet konstaterar att yrkesfiskarna har engagerat sig alltmer för att samla upp marint skräp, inte bara borttappade eller övergivna fiskeredskap utan allt slags skräp som de hittar i havet, och att yrkesfiskarnas miljöbidrag i detta hänseende bör erkännas, främjas och vederbörligen belönas. Parlamentet betonar i detta avseende möjligheten att överväga att stödja skapandet av nya verksamheter och kompletterande inkomstflöden med koppling till insamling av marint skräp och genomförandet av den europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi.

94. Europaparlamentet betonar att hållbar förvaltning av fiskbestånd och fastställandet av fiskekvoter i enlighet med målet att återställa och bevara populationer av fiskbestånd över biomassanivåer som kan ge maximal hållbar avkastning är avgörande för att skapa en ekonomisk miljö där unga människor har den tillförsikt som krävs för att göra nödvändiga investeringar för att bli fiskare.

95. Europaparlamentet betonar att medlemsstaterna måste skapa de ekonomiska incitament och den hamninfrastruktur som behövs för att samla in och på ett korrekt sätt återvinna det avfall och den plast som unga fiskare plockat upp och som i utbyte kan ge dem inkomster utöver deras huvudsakliga verksamhet.

96. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i linje med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, också använda åldersrelaterade kriterier vid tilldelningen av de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för dem.

97. Europaparlamentet välkomnar att den nya EHFF 2021–2027 kommer att ge hjälp och stöd till unga fiskare som ska göra sina första inköp av ett fartyg eller ett fiskeföretag. Parlamentet betonar behovet av att locka unga människor inte bara till havsfiske utan även till förvaltning av fiskeföretag och vattenbruk, för att på så sätt säkerställa generationsskiftet inom hela sektorn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja detta skifte genom att ta bort hinder och stötta människor som vill inleda en yrkesbana inom fiskerisektorn och ta itu med frågor såsom den höga kostnaden för att starta företag, metoderna för tilldelning av fiskemöjligheter, inkomstinstabilitet, jämställdhet och osäkerhet kring karriärens varaktighet.

98. Europaparlamentet upprepar behovet av att, som ett sätt att skydda inkomster från fisket, ge sektorn och dess arbetstagare lämplig ekonomisk och social ersättning för att kompensera för de resursbevarande åtgärder som åläggs eller tillfälligt nedläggningsbistånd i resurshanteringssyfte. Parlamentet föreslår för detta ändamål att EHFF stöder inrättandet av en lönekompensationsfond som kompenserar för alla förlorade inkomster och täcker de perioder som omfattas av fiskeförbud, och att dessa perioder räknas som aktiv tjänst vid beräkning av pensioner och övriga socialförsäkringsgrundade rättigheter. Parlamentet stöder vidare inrättandet av en garanterad minimilön.

99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja åtgärder som syftar till att främja den sociala dialogen mellan parterna, framför allt för följande åtgärder: (a) Utbildning för unga företagare inom fiskerisektorn (b) Yrkes- och kompetensutveckling för hållbart fiske (c) Åtgärder för att öka medvetenheten om goda fiskemetoder (d) Säkerhet och skydd av människoliv till sjöss (e) Arbetstagares hälsa och säkerhet ombord

100. Europaparlamentet påpekar att investeringar i generationsskiftet bör fortsätta att vara en prioritet för EU, att en av de största framgångarna för vårt gemensamma projekt är självförsörjning i fråga om livsmedel och att det gradvisa åldrandet hos dem som arbetar i fiskerinäringen utgör en verklig risk.

Torsdagen, 16 september 2021

101. Europaparlamentet anser att stöd och uppmärksamhet särskilt bör ges åt småskaligt fiske, då det är mindre rovgirigt och mer hållbart, inte bara när det gäller förvaltning av biologiska resurser utan även utifrån ett socioekonomiskt perspektiv.

102. Europaparlamentet påpekar att generationsskiftet, med välutbildade yrkesfiskare med goda kunskaper om den senaste tekniken och om de förfaranden och medel som krävs för att garantera resursernas hållbarhet, även är ett sätt för EU att bidra till den världsomspännande rörelsen för att bekämpa, minska och undanröja det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket.

103. Europaparlamentet anser att generationsskiftet och diversifiering av verksamheten förblir en utmaning, och att EHFF bör vidta åtgärder för att främja yrkesutbildning och karriärutveckling samt för att öka inkomsterna och anställningstryggheten.

104. Europaparlamentet påminner om behovet av att förbättra sektorns anseende, inbegripet kvinnornas roll, och arbets-, säkerhets- och boendeförhållandena ombord för att locka nya generationer, samt behovet av att förbättra förfarandena för erkännandet av yrkeskvalifikationer inom fiskeriområdet, med tanke på hindren för yrkesfiskares rörlighet mellan medlemsstaterna och behovet av arbetskraft i sektorn, faktorer som har främjat anlitandet av fiskare från tredjeländer, som i vissa fall anställs olagligen.

105. Europaparlamentet anser, i linje med yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén över fiskets sociala dimension, att det är nödvändigt att ta fram allmänna principer och operativa riktlinjer för rättvisa arbetsmarknadstjänster inom fiskerinäringen, eftersom fiskare från tredjeländer är viktiga för att upprätthålla verksamheten inom sektorn i flera regioner. I detta avseende bör kommissionen och medlemsstaterna främja de riktlinjer om anständiga anställningsförhållanden för migrerande fiskare som utarbetades 2020 av de europeiska arbetsmarknadsparterna inom fiskerinäringen.

106. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att använda sin handelspolitik för att säkerställa att liknande sociala och miljömässiga hållbarhetsnormer tillämpas på både europeiska och utländska aktörer, och endast öppna den inre marknaden för produkter som uppfyller kraven. Parlamentet konstaterar att EU annars skickar fel budskap till världssamfundet och belönar dem som har gjort mindre för hållbara fiskbestånd och rättvis behandling av fiskare.

107. Europaparlamentet oroas över situationen för de fiskare som i praktiken har förlorat sin rösträtt, inbegripet i val till Europaparlamentet, eftersom de befinner sig till havs. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att besättningar som är unionsmedborgare och befinner sig ombord verkligen ska kunna rösta i olika valprocesser.

108. Europaparlamentet noterar att småskaligt kustfiske sannolikt möjliggör en bättre balans mellan arbete och privatliv för fiskare, och betonar därför betydelsen av att främja ett regelverk som skyddar sådant fiske.

109. Europaparlamentet uppmanar till utveckling av nya program för social sammanhållning. Parlamentet välkomnar pilotprojekten för basinkomst i EU:s kustområden med de lägsta BNI-nivåerna per capita, bland annat i de yttersta randområdena.

110. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka allmänhetens medvetenhet i Europa, särskilt bland yngre generationer, däribland skolor och arbetsförmedlingar, om vikten av fiskeverksamhet som en karriärmöjlighet. Parlamentet understryker också det bidrag som gjorts av yrkesfiskare för livsmedelsförsörjningen i Europa, bevarandet av haven och det marina livet och utformningen av kultur och livsstil i kustsamhällena, som därmed slagit hål på de fördomar som säger att yrkesfiskare är rovdjur som endast är intresserade av resursexploatering utan en tanke på framtiden.

111. Europaparlamentet erinrar om att europeiska flottor uppfyller världens högsta standarder för säkerhet, arbetsförhållanden, kvalificerade jobb, miljöskydd och skydd av den biologiska mångfalden och har arbetat för att minimera miljöavtrycket, att de har visat sitt engagemang för denna prioritering genom att stödja och bidra till utvecklingen av ny kontrollteknik genom att fortlöpande anpassa sig till nya och krävande föreskrifter, och att den gemensamma fiskeripolitiken, även om det ständigt sker förbättringar av EU:s politik, i årtionden har beaktat behovet av vetenskapligt styrd artförvaltning.

112. Europaparlamentet uppmuntrar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna och deras kustregioner utforma en lämplig strategi för att främja europeisk fisk, åtföljd av adekvat ekonomiskt stöd, inbegripet för arter med mindre efterfrågan och mindre kommersiellt värde, i syfte att höja deras värde och samtidigt förhindra att fiskeansträngningen koncentreras på arter som har ett högre värde och därmed löper större risk att överfiskas.

113. Europaparlamentet betonar vikten av större investeringar i forskning, modernisering och innovation som skulle gynna unga fiskare och kustsamhällen.

114. Europaparlamentet framhåller behovet av att främja och stödja utfasningen av fossila bränslen ur fiskeflottan, som för närvarande till 100 % är beroende av sådana bränslen, för att fiskenäringen effektivt ska kunna bidra till den europeiska gröna given och med innovativa initiativ stödja den unga generationens tillträde till fiskenäringen.

115. Europaparlamentet erkänner fiskare som livsmedelsleverantörer och samhällsviktiga arbetare som också vid katastrofer, såsom covid-19-pandemin, fortsatt att säkra dagliga fångster i utmanande miljöer. Parlamentet belyser covid-19-pandemins avsevärda ekonomiska och sociala följder och framhäver att medlemsstaterna måste anslå EU-medel för att stödja bevarandet och skapandet av jobb inom fiskerisektorn och den blå ekonomin.

116. Europaparlamentet uppmärksammar hur Förenade kungarikets utträde ur EU påverkar fiskerisektorn, särskilt i kustområdena för de berörda fiskeflottorna. Parlamentet anser att dessa konsekvenser inte enbart kommer att drabba fiskefartygen och deras fiskare, utan också hela samhället och sysselsättningen i dessa kustområden.

117. Europaparlamentet understryker sin åsikt att generationsskiften måste ta hänsyn till målen i den europeiska gröna given och behovet av att säkerställa den digitala omställningen även i den blå ekonomin. Parlamentet konstaterar att detta inte bara innebär att locka unga människor till fisket, utan även att se till att de är välinformerade och välutbildade och ges möjlighet att utvecklas inom sitt yrke och bidra till att förbättra sin personliga situation, i synnerhet genom att förbättra sin inkomst och säkerställa dess kontinuitet, och till sammanhållningen i sin hembygd, särskilt i de mest isolerade kustområdena med färre sysselsättningsmöjligheter, så att de kan arbeta för ekonomisk, social och miljömässig utveckling i de områden där de är verksamma, samtidigt som kvinnors roll inom fisket stärks och alla ges faktisk möjlighet att röra sig och arbeta inom hela EU, utan hinder och svårigheter vad gäller erkännande av färdigheter och utbildning. Parlamentet anser att generationsskiftet inte får leda till en konflikt mellan generationerna och bör inbegripa fiskare i alla åldrar som säkerställer balans i den ekologiska och digitala omställningen för att se till att erfarenhetsarvet inte går förlorat.

118. Europaparlamentet påpekar att nästa generation europeiska fiskare inte bara kommer att göra EU:s fiskerinäring mer konkurrenskraftig i framtiden utan också kommer att spela en roll i att trygga livsmedelsförsörjningen i Europa under de kommande åren.

119. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta upp de frågor och krav som finns i denna resolution i nästa rapport om genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken.

120. Europaparlamentet konstaterar avslutningsvis att detta betänkande ger oss ett unikt tillfälle att belysa värdet av den framtida europeiska fiskerinäringen, vilket är strategiskt viktigt, och att visa Europa vilken väg vi bör ta: fler unga fiskare, bättre fiske och bättre metoder.

o

o o

121. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.